

युधिष्ठिरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ जामयःसौभाग्यवत्यः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ वीटापाषाणकवलः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

धृतराष्ट्र उवाच युधिष्ठिर महाबाहो कच्चित्त्वं कुशलीत्यासि ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैः पौरजानपदैस्तथा ॥ १ ॥ ये च त्वामनुजीवंति कच्चित्तेपिनिरामयाः ॥ सचि
वाभृत्यवर्गाश्च गुरवश्चैव ते नृप ॥ २ ॥ कच्चित्तेपिनिरातं कावसंति विषयेतव ॥ कच्चिद्वर्तसि पौराणीं वृत्तिराजर्षिसेवितां ॥ ३ ॥ कच्चिन्नयायाननुच्छिद्यकोशस्तेभि
प्रपूर्यते ॥ अरिमध्यस्थमित्रेषु वर्तसे चानुरूपतः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणानग्रहरैर्वायथावदनुपश्यसि ॥ कच्चित्तेपरितुष्यंति शीलेन भरतर्षभ ॥ ५ ॥ शत्रवोपिकुतः पौरा
भृत्यावास्वजनोपि वा ॥ कच्चिद्यजसिराजेंद्रश्रद्धावान्पितृदेवताः ॥ ६ ॥ अतिथीनन्नपानेन कच्चिदर्वसि भारत ॥ कच्चिन्नयपथे विप्राः स्वकर्मनिरतास्तव ॥ ७ ॥
क्षत्रियावैश्वर्गवाशूद्रावापिकुटुम्बिनः ॥ कच्चिस्त्रीबालवृद्धं तेन शोचति नयाचते ॥ ८ ॥ जामयः पूजिताः कच्चित्तवगेहनर्षभ ॥ कच्चिद्राजर्षिवंशोयंत्वामा
साद्यमहीपति ॥ ९ ॥ यथोचितं महाराज यशसानावसीदति ॥ वैशंपायन उवाच इत्येवंवादिनं तं सन्यायवित्प्रत्यभाषत ॥ १० ॥ कुशलप्रश्नसंयुक्तं कु
शलं वाक्यकर्मणि ॥ युधिष्ठिर उवाच कच्चित्तेवधैतराजं स्तपोदमशमश्नते ॥ ११ ॥ अपि मे जननीचेयं शुश्रूषुर्विगतक्लमा ॥ अथास्याः सफलो राजन्व
नवासो भविष्यति ॥ १२ ॥ इयं च माता ज्येष्ठामे शीतवाताध्वकर्शिता ॥ घोरैरतपसा युक्ता देवी कच्चिन्नशोचति ॥ १३ ॥ हतान्पुत्रान्महावीर्यान्क्षत्रधर्मपरा
यणान् ॥ नापथ्यायति वा कच्चिदस्मान्पापकृतः सदा ॥ १४ ॥ क्वचासौ विदुरो राजन्नेमं पश्यामहे वयं ॥ संजयः कुशलीचायं कच्चिन्नुतपसि स्थिरः ॥ १५ ॥ वैशं
पायन उवाच उत्सुकः प्रत्युवाचेदं धृतराष्ट्रे जनार्धिप ॥ कुशली विदुरः पुत्रतपोघोरं समाश्रितः ॥ १६ ॥ वायुभक्षो निराहारः कृशो धमनि संततः ॥ कदाचिद्दृ
श्यते विप्रैः शून्ये स्मिन्कानने क्वचित् ॥ १७ ॥ इत्येवंब्रुवतस्तस्य जटीवीटामुखः कृशः ॥ दिग्वासामलदिग्धांगो वने रेणुसमुक्षितः ॥ १८ ॥ दूरादालक्षितः क्षत्तात
न्नाख्यातो महीपते ॥ निवर्तमानः सहसाराजनृद्वह्वाश्रमं प्रति ॥ १९ ॥ तमन्वधावन्नृपतिरेक एव युधिष्ठिरः ॥ प्रविशंतं वनं घोरं लक्ष्यालक्ष्यं क्वचित् क्वचित् ॥ २० ॥
भो भो विदुराजा हं दयितस्ते युधिष्ठिरः ॥ इति ब्रुवन्नरपतिसंयत्नादभ्यधावत ॥ २१ ॥ ततो विविक्त एका तितस्यौ बुद्धिमतां वरः ॥ विदुरो वृक्षमाश्रित्य कंचित्त
न्न वनांतरे ॥ २२ ॥ तं राजा क्षीणभूयिष्ठमाकृतीमात्रसूचितं ॥ अभिजज्ञे महाबुद्धिं महाबुद्धिर्युधिष्ठिरः ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरो ह मस्मीति वाक्यमुक्त्वा ग्रतः स्थितः ॥

विदुरस्य श्रवे राजा तंच प्रत्यभ्यपूजयत् ॥ २४ ॥ २२ ॥ २३ ॥ विदुरस्य श्रवे विदुरे शृण्वन्वितसि तिराजा धृतराष्ट्रस्तं युधिष्ठिरं प्रत्यभ्यपूजयत् स्तुतवात् ॥ २४ ॥